

ՏԱԴԱՐԱԿ

ՅԱԳՀԱՎԵՒԾ ԿԱՐԵՑՔԻ

7

*Տաղի վերայ լուսածորան սուրբ Գերեզմանին, ի գոյն որ առէ.
Աղտէնիզին ատալէրի էֆէնտիմ:*

Իմոյ փրկչին սուրբ Գերեզման լուսալի տապան,
աննիրի Տեառըն դու քնարան, լուսալի դու քնարան,
զուարքուն ձայնէր՝ ահեղական աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանն Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Նոր վիմափոր՝ դիրք պատուական, լուսալի տապան,
աստուածային մարմնոյն ննջման, լուսալի մարմնոյն ննջման,
զինուորքն եղեն զարհութական, աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանն Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Օքեալ ի քեզ՝ լոյսն էական, լուսալի տապան,
եւ օր հանգեալ գործոյն լրման, լուսալի գործոյն լրման,
ելմամբն ի քէն՝ կնիք քն չեղծան, աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանն Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Տարեալ ի քեզ՝ զվէմն երկրալիր, լուսալի տապան,
արգելել զնա՛ ո՛չ կարացեր, լուսալի ո՛չ կարացեր,
շնորհօֆ նորին՝ անհալ մնացիր, աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանն Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Առիւծն ի քեզ ի խոր քընեալ, լուսալի տապան,
դէմ զազանին՝ սաստիկ գընչեալ, լուսալի սաստիկ գընչեալ,
ի գերողէն զաւարն առեալ, աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանն Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Բամբ կանանցն որ խնկեալ եկին, լուսալի տապան,
զվէմն ի դրանցք՝ բարձեալ տեսին, լուսալի բարձեալ տեսին,
զուարքունյն լուեալ՝ տարածեցին, աւետիս հրնման.

յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանի Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Ենն յարեալ նախ՝ մօրի երեւեալ, լուսալի տապան,
Մագդաղենոյն յետոյ յայտնեալ, լուսալի յետոյ յայտնեալ,
մետասանից ասպա դիպեալ, աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանի Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Սերովքէն կայր՝ առ դրան քոյին, լուսալի տապան,
ահեղակերպ նստեալ վիմին, լուսալի տապան,
ձայնիւ մեծաւ՝ հնչէր յուժգին աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանի Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Էին կամօք Հէննէս եկեալ, լուսալի տապան,
(քառմած)¹ քուոչ ժեզ՝ համբոյը ձօնեալ, լուսալի համբոյը ձօն-
երկրպյազու յիրեար ժարեալ, աւետիս հրնման.
յարեաւ Յիսուս յարեաւ, քանի Հօր ծոցածին,
ցնծալի որդի սուրբ կուսին:

Զևսագրի էջ 99—100

8

Տաղ ի վերայ Սուրբ Խոչ Դիւտի հրաշտիկ այրին.
Երգի որոշէս Կիրտիմ Լարին պահճէսին, կիւլուէն կէշիրմէզ:

Հեղինէ մեծ՝ դշխոյն եկեալ՝ տենչմամբ ըղձական,
յերկրպագել սրբոց տեղեաց՝ տրնօրինական,
խնդիր արար՝ կենսունակ սուրբ խաչին փրկական,
որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ զառն անպարտական:

Էհարց սաստիւ եւ բարկութեամբ՝ յոյժ սպանական,
խոշտանգելով զգչրէայս՝ ազգն տիրասպան,
քէ ո՞ւր արդեօք եղիք գլուշըն՝ զանձրն Աստուածական,
որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ զառն անպարտական:

Եռքա ուրաստ եղեն չգիտել՝ սրտիւ նենգական,
բայց սարսէին ի երամանէն՝ այն ահեղական,
ծեր ոմն եցոյց զտեղին յոր կայր խաչն ծածկական,
որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ զառն անպարտական:

¹ Քառմած = 1805

Նոյնում ժամու՝ դշխոյն իրնուեալ սրտիւ բերկրական, եւ ահարկու իրաման արար՝ բըրել զոեղին այն, զի յայտ գայցէ առիբն կենաց՝ խաչն պատուական, որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ գառն անպարտական :

Եռանդ սիրոյն վառեալ գոլով՝ էրի բորբոքման, սփուեաց զգանձն որ զեղոյն ընդ ոսկոյն՝ փուրով վեր առան, յայնժամ բացաւ այրն յորում կայր փայտն փրկական, որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ գառն անպարտական :

Խսկոյն բուրեաց քաղցր եւ անոյշ՝ հոտ անմահական, ըռէհանիւ պատօեալ գոլով փայտն կենսական, յարոյց զմեռեալն՝ որով յայտ եղեւ խաչն իսկական, որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ գառն անպարտական :

Միրավառեալ, ի յուխտ եկոյ անձինք պատուական, սարսափելով՝ արիք իջցուի ի սուրբ այրըն այն, երկրպազցուի տեղույն սրբոյ խաչին Աստուածեան, որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ գառն անպարտական :

Էրանութիւնս հասեալ եղէ՝ կամօֆ Արարչին, եւ զմայլեալ շնորհօֆ նորին՝ նօտարս յոյժ չնչին, (ուամլիզ)¹ թուղջու՝ համբուրելով զոեղին սուրբ խաչին, որոյ վերայ զենաւ Յիսուս՝ գառն անպարտական :

Զեռագրի էջ 100—101

9

Տաղ ի վերայ Սուրբ Խաչի Տաճարին, որ Սուրբ Լուսաւորիչ կոչի. Երգի որպէս՝ Մէկ աղնըւի մի սէրն կայ ի գլխիս ի գլխիս. եւ կամ Օնըն իշին տօլանըրըմ պուտաղի պուտաղի²:

Հըրաշակերտ՝ դու զիւտ խաչի սուրբ տանար, սուրբ տանար, չորս սեանց ձգեալ ունիս ձեղուն եւ կամար, եւ կամար, որոց վերայ կարողիկէդ՝ յոյժ յարմար, յոյժ յարմար, սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

Էրկու խորան բազմեալ ի քեզ՝ ի մի շար, ի մի շար, մին սուրբ խաչի, միւսն Ամլորդւոյն սրբարար, սրբարար, հրեշտակ միշտ կան օրհնարանիչ՝ անդադար, անդադար, սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

Ներ քոյդ յարկի մնացեալ մեր սուրբ լուսատուն, լուսատուն,

¹ Ամլորդւոյն = 1805

աղօթելով եօթն ամ նզնեալ մաքրասուն, մաքրասուն,
որոյ կոչիս Լուսաւորչի այն անուան, այն անուան,
սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

Նըստեալ տեղին սուրբ դշխոյին՝ ճախմէդ կաս, ճախմէդ կաս,
ընդ պատուհանն հայի յայրբն գերակայ, գերակայ,
երեք կանքեղդ յոր մշտապէս ի վառ կայ, ի վառ կայ,
սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

Ե յաջ կողմըդ քար աղբիւրին հրաշալի, հրաշալի,
որ մեղր եւ իսկ՝ յորդ բդիսցեալ է անտի, է անտի,
այժըմ գուր եւ ողորմուրին մեզ հոսի, մեզ հոսի,
սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

Խսկ սուրբ տանարդ յատկացեալ ես մերս ազգի, մերս ազգի,
գամֆ ժամ երգել ի քեզ սրտի ըղձալի, ըղձալի,
Մեծի Պահոց՝ Դատաւորին Կիւրակի, Կիւրակի,
սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

Ատորայէջ աստիճանի քոյ երեսուն, երեսուն,
լայնատարած եւ դիւրազնաց մեծազոյն, մեծազոյն,
գեղեցկուրիսնդ իքր արեւու շողշողոյն, շողշողոյն,
սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

Եր քիւն (ծամբառ) նօտարս եկի սուրբ ուխտ քո, սուրբ ուխտ քո,
զուարեացեալ վայելելով ըզշնորհս քո, ըզշնորհս քո,
բայց չյագեցայ գերբաղձալի տեսոյ քո, տեսոյ քո,
սիրով քոյին՝ ուխտաւորքդ են զմայլեալ, զմայլեալ:

ՀԵՂԱԳՐԻ Էջ 101—102

10

Տաղ ի վերայ Աւագ Խորանին՝ որ է փառաւոր տաճար.
Երգի որպէս. Կէլին գրզլար իսկէլիէ վարալլս՛ :

Հանդէպ Սրբոյ Գերեզմանին լուսալի,
Աւագ Խորանն որ է տաճար հրաշալի,
կառուցեալ է գեղեցկաշէն ցանկալի.
ուրախ լերու տեսող նորա եւ ցնծացէֆ:

Ե յոյժ պայծառ եւ փառաւոր մեծազոյն,
զմբիրեյարկ եւ կամարօֆ քարձրազոյն,
եւ հոյակապ իւր նկարօֆ գեղազոյն.
ուրախ լերու տեսող նորա եւ ցնծացէֆ:

Ներ այս յարկիս Յոյնի ժամ ասեն Քաղցրաձայն,
զի յատկացեալ է սա նոցա քընական,
է սիրտ երկրի ի մէջ նորա երբայական.
ուրախ լերու տեսօղ նորա եւ ցնծացէք:

Նոյնպէս տաճարն որ Լատինաց յատկացեալ,
գեղեցկաշէն եւ փոքրագոյն կառուցեալ,
Քաղցրանուագ երգեհոնին պերճացեալ.
ուրախ լերու տեսօղ նորա եւ ցնծացէք:

Է եւ սրճար լուսացնծուդ սուրբ Հիրմին,
փոքրիկ ժամ մի որով Խպտոց ազգ քերկրին,
իւրեանց լեզուա փառաբանիչ միշտ լինին.
ուրախ լերու տեսօղ նորա եւ ցնծացէք:

Է դէմ նորին տաճար մի եւս որ փոքրիկ,
անդ ժամ երգեն հանապազօր Ասորիք.
է եղանակ նոցին սակաւ անուշիկ.
ուրախ լերու տեսօղ նորա եւ ցնծացէք:

Եր (մառզիլ) թիւ եղեւ մեզ աստ հասանել,
եւ զուարենութիւն սրբոց տեղեացս տեսանել,
եւ զինգելի վայեկմունիքըն վայելել.
ուրախ լերու տեսօղ նորա եւ ցնծացէք:

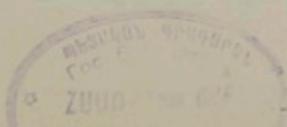
Զեռադրի էջ 102

11

Տաղ ի վերայ մերս Վերնասան Եկեղեցւոյ. Երգի որպէս.
Կէլ ևանրմայ զուզում ճիլլէ՛:

Խոկ Վերնասունին քարձը շինեալ,
մերս ազգի է յատկացեալ.
Նոր Գողգորայ առ անուանեալ,
սեղանի եւ թեմի շեղացեալ,
ժամերգութիւնի յար հոգելի,
լի, լի, լի, կարի յոյժ ցանկալի:

Օքապարեալ ի կամարի,
երաշխաւոր առ որ կոչի.
Տիրամօր սուրբ անուամբ պատուի,
տուն Աստուծոյ եւ տեղ յարկի
փառաբանչաց ձայնի հրենուելի,
լի, լի, լի, կարի յոյժ ցանկալի:

Անդ ժողովիսք եկեալ ի մի,
Ճըրագալուցի Սրբոյ Զատկի.
Բամեալ բոլոր մանկամբ ուխտի,
սպասեալ լինիսք դողմամբ սըրտի,
թիրկրիսք լուսովն հրաշալի,
լի, լի, լի, կարի յոյժ ցանկալի:

Եթ քիւրն մեր (մազոի) լըցեալ,
կամօֆ փրկչին առ այսր հասեալ.
Սոյն սուրբ շնորհաց արժանացեալ,
Հեննէս զերզո այս յարմարեալ,
յորդ բաղձանօֆ եւ ըդապի,
լի, լի, լի, կարի յոյժ ցանկալի:

ՕՌԱՋՐԻ Էջ 103

12

Տաղ ի վերայ Աշխարհամատրան Սրբոյ Յարութեան Տաճարի.
Երդի որովէս Տօսուայ մայիլ օլորն մէմիշիմ, Երլուրդը տիւսուիր:

Եքրեւ երկինիք ես դու՛ բաղձալի տանար հրաշազան,
աշխարհամատուռ տենչալի Սրբոյ Յարութեան.
Ներ ծոցի բում ունիս բաղձալի տեղին փրկական,
փափազին տանարիդ աննման՝ յար հաւատացեալք:

Օքարանն Սուրբ Փրկչին բաղձալի՝ լուսածոր տապանն,
է ի քեզ զերազանց տենչալի՝ քան զարեգական.
Տանարք ՚ եկեղեցիք բաղձալի՝ ունիս շատ խորան,
փափազին տանարիդ աննման՝ յար հաւատացեալք:

Ահեղ Գողգոթ-այն եւ բաղձալի տեղին տարածման,
են ի քեզ զերապանձ տենչալի՝ փառօֆ մշտական.
Մամք վերնոց սոյն տեղիսս բաղձալի՝ յար պաշտօնի կան,
փափազին տանարիդ աննման՝ յար հաւատացեալք:

Է փառաբանութիւնք բաղձալի բազմազան լեզուաց,
որք հիացուցանեն տենչալի զմիսս ունին եղողաց.
Սին Հեննէս (լիմզա) քուոչս բաղձալի դիպեալ քոյդ շնորհաց,
փափազիւ տանարիդ յար հաւատացեալք:

ՕՌԱՋՐԻ Էջ 103—104

13

*Տաղի ի վերայ Սուրբ Հրեշտակապետի վանիցն. Երգի որպէս
Էֆէնսիմ կիւլ պահար օլտի, սէֆալէր վաքատի տիր՛:*

Խոկ եւ սուրբ վանիքըն զովելի,
Հրեշտակապետ որ անուանի,
Ներ զաւրին կայ ծառն ձիթենի,
յոր կապեցաւ Տէրն ամենի:
Օր զաւստեան ժարին զոչեալ,
եւ ովսանիայ աղաղակեալ,
Տահարին յորմն կան այժմ եղեալ,
բերանարաց հրաշազարդեալ:
Անդ որ հրեշտակի ի վայր իշեալ,
ձաղման Տէառին յոյժ սարսափեալ,
Բուտմամբ վրէժառու հասեալ,
Փրկչին ներելն նոքա լրսեալ:
Էղեալ անուն սուրբ տահարին
Հրեշտակապետ այս սատանանին.
Սուրբ տահարին կայ յաջ յորմին
Փրկչին մերոյ բանու առաջին:
Երբամբ սոսկմամբ ի յայն տեղին,
եւ համբուրեմբ արտասուազին,
Հէննէս եկի (զիլման) քուին,
Փափազանօք բաղմամբ սրբտին:

ԶԼՈՒԹՅՈՒՆ ՀՀ 104

14

*Տաղի ի վերայ Սուրբ Փրկչի վանից. Երգի որպէս Մանուսի
թէք պէնիմ սէվտիւկիմ պիւր՛:*

Հրաշալիդ վանի՝ կոչեալ Փրկիչ,
լուսատիպ է սուրբ Տահարը.
Ես սեղանիդ վէմն կափարիչ,
որ բազմեալ է սուրբ տահարը.
սուրբ տահարը, սուրբ տահարը,
զեղազարդ է սուրբ տահարը:
Նաև երկրորդ բանոն սոսկալի,
յոր եղաւ Տէրըն ամենայնի.
Ներ բեմիդ կայ ահեղալի,
որով պանծայ սուրբ տահարը.
սուրբ տահարը, սուրբ տահարը,
շնորհազարդ է սուրբ տահարը:
Ես ի ծոցիդ տեղն Պետրոսի,
յոր զջացաւ արտասուալի.

ի նա Փրկիչն հայեալ գրալի,
ողորմազեղէ սուրբ տաճարըդ.
սուրբ տաճարըդ, սուրբ տաճարըդ,
շնորհազեղէ սուրբ տաճարըդ:
Սրբոյ Գահիդ տապանին արհեաց,
ոյց վերայ կայ կանդեղ վառած.
Եթ (լիմգառ) թիւլն տումարաց,
նօտարս եկի սուրբ տաճարըդ.
սուրբ տաճարըդ, սուրբ տաճարըդ,
զերապայծառ սուրբ տաճարըդ:

ԶԼՈՒԴՐԻ Էջ 104—105

15

**Տաղ ի վերայ Ամենօրհնեալ Սուրբ Աստուածածնի Սրորէազումար
Գերեզմանին. Երգի որպէս՝ Կէղէ կէղէ պու ճիշանի, ախըղէթ
նօլսամ կէրէք, ախըթ՛:**

ի յանմարմունց 'և ի մարդկանէ զովեալ տաճարն բաղալի,
որ կայ բազմեալ Գերեզմանի ձորամիջին նա փայլի.
Ներ այնմ մօր Տեսոն Ամենօրհնեալ տապանն կայ լուսալի,
ծունըր եղեալ համբուրեսցուն յորդ արտասուօֆ ըղձալի:
Օրեալ եղեւ անդ գ օր մաքուր մարմին տիրուհոյնի,
որ յարուցեալ եւ վերացաւ, նստա յաջմէ իւր որդւոյն.
Տենչան բոլոր սուրբք ամենայն յայս շնորհազեղ սուրբ տեղուոյն,
ծունըր եղեալ համբուրեսցուն յորդ արտասուօֆ ըղձալի:
Անսեսաբար հոյլի սրորէից կան սուրբ շիրման շուրջ պարեալ,
բարեբանին զփրկիչն Յիսուս եւ զուրբ կոյս մայրն երանեալ.
Բամֆ ազգաց գերապատուրեան եւ սուրբ շնորհացն կարօնեալ,
ծունըր եղեալ համբուրեսցուն յորդ արտասուօֆ ըղձալի:
է միշտ միշնորդ եւ բարեխօս իւր Միածնին գրալի,
վասրն ազգի քրիստոնէից՝ թերեւս Հայոց խրդնալի.
Սին Հեննէս որ (գիմլառ) թուոյս՝ առ սուրբ շիրիմն դիմեցի.
հեռուստ ծունըր եւ համբոյր ճօնեմ յորդ արտասուօֆ ըղձալի.
ծունըր եղեալ համբուրեսցուն յորդ արտասուօֆ ըղձալի:

ԶԼՈՒԴՐԻ Էջ 105

(Ծար. 2)